

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind admiterea cererii de revizuire

în cauza civilă

Aliona Roșca împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Nichifor
Corochii

(dezmințirea informațiilor defăimătoare și repararea prejudiciului moral)

împotriva încheierii din 3 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție,

(Dosarul nr. 2rh-17/26
NR. PIGD 2-15065428-01-2rh-09042026)

Revizuire depusă în temeiul art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 8 din Convenție în aceeași procedură judiciară internă. Încălcarea constatată poate fi remediată, cel puțin parțial, prin redeschiderea procedurii.

Prima instanță - Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. N. Simciuc)
Instanța de apel - Curtea de Apel Bălți (jud. N. Chircu, A. Albu, A. Toderaș)
Instanța de recurs – Curtea Supremă de Justiție (V. Doagă, S. Moldovan, G. Stratulat)

30 septembrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea de revizuire depusă de Aliona Roșca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 martie 2013, Aliona Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Nichifor Corochii cu privire la dezmințirea informațiilor defăimătoare și repararea prejudiciului moral.

2. Acțiunea a fost depusă în legătură cu declarațiile făcute public la 29 ianuarie 2013 de Nichifor Corochii, la acel moment președinte interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, referitoare la activitatea profesională a Alionei Roșca în calitate de judecător.

3. Reclamanta a susținut că afirmațiile privind volumul său de muncă, trimiterea unor cauze către alte instanțe, pretinsa absență de la serviciu în zilele de luni și vineri, precum și expresiile folosite la adresa sa erau defăimătoare și nu aveau o bază factuală.

4. Prin hotărârea din 17 decembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă.

5. La 16 ianuarie 2014, Aliona Roșca a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

6. Prin decizia din 22 ianuarie 2015, Curtea de Apel Bălți a respins apelul declarat de Aliona Roșca și a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 17 decembrie 2013.

7. La 10 martie 2015, Aliona Roșca a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

8. Prin încheierea din 3 iunie 2015, Curtea Supremă de Justiție a considerat inadmisibil recursul depus de Aliona Roșca, în temeiul art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în redacția aplicabilă la acel moment.

9. În motivarea încheierii, Curtea Supremă de Justiție a reținut că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele, iar argumentele recursului nu demonstau încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material ori procesual.

10. La 2 decembrie 2015, Aliona Roșca a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

11. Prin hotărârea din 11 decembrie 2025, pronunțată în cauza Roșca v. Republica Moldova, cererea nr. 60943/15, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în unanimitate, încălcarea art. 8 din Convenție. Hotărârea a devenit definitivă la 11 martie 2026.

12. Curtea Europeană a reținut că declarațiile contestate conțineau acuzații grave privind activitatea profesională a reclamantei, erau de natură să afecteze reputația acesteia și depășeau limitele criticii acceptabile.

13. Curtea Europeană a constatat că instanțele naționale nu au examinat în mod corespunzător contextul în care au fost făcute declarațiile și nici dacă documentele invocate în susținerea lor confirmau acuzațiile formulate.

14. Curtea Europeană a stabilit că documentele folosite ca bază pentru declarațiile contestate nu confirmau acuzațiile concrete privind volumul de muncă, pretensele decizii neregulamentare sau absența reclamantei de la serviciu.

15. Totodată, Curtea Europeană a reținut că acuzațiile formulate împotriva reclamantei nu au fost confirmate, în cadrul unor proceduri corespunzătoare, ca având o bază factuală validă.

16. Curtea Europeană a concluzionat că motivele oferite de instanțele naționale pentru protejarea libertății de exprimare a lui Nichifor Corochii nu au fost suficiente în raport cu dreptul Alionei Roșca la protecția reputației sale.

17. Curtea Europeană a acordat Alionei Roșca suma de 4 500 euro cu titlu de prejudiciu moral și suma de 820 euro cu titlu de costuri și cheltuieli.

18. La 9 aprilie 2026, Aliona Roșca a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 3 iunie 2015, în temeiul art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-1166/15 din 3 iunie 2015 și rejudecarea recursului declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2015.

19. Revizuinta a susținut că încălcarea constatată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului privește aceeași procedură judiciară internă și că efectele încălcării pot fi remediate, cel puțin parțial, prin anularea actelor judecătorești și reexaminarea cauzei.

20. La 11 mai 2026, Aliona Roșca a depus un demers privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în coroborare cu art. 448 alin. (2) din același cod, și sesizarea Curții Constituționale.

21. Revizuinta a susținut că aplicarea art. 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă în sensul excluderii de la revizuire a încheierii Curții Supreme de Justiție din 3 iunie 2015 ar împiedica folosirea efectivă a mecanismului prevăzut de art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă.

22. Prin același demers, Aliona Roșca a solicitat suspendarea examinării cererii de revizuire până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

23. În subsidiar, pentru cazul în care Curtea Supremă de Justiție ar considera că încheierea din 3 iunie 2015 nu poate fi supusă revizuirii și că examinarea cererii nu este de competența sa, Aliona Roșca a solicitat strămutarea cauzei la Curtea de Apel Bălți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Articolul 446 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

(2) Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.”

25. Articolul 448 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

(2) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.”

26. Articolul 449 lit. h) din Codul de procedură civilă:

„Revizuirea se declară în cazul în care:

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.”

27. Articolul 450 lit. f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de revizuire se depune:

f) în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii sau deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului – în cazul prevăzut la art. 449 lit. h).”

28. Articolul 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă:

„(1¹) Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.”

29. Articolul 453 alin. (1) lit. b) și alin. (6) din Codul de procedură civilă:

„(1) După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție:

b) încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

[...]

(6) În cazul în care o hotărâre examinată anterior în apel și în recurs a fost supusă revizuirii, cauza se trimite, după admiterea cererii de revizuire, la rejudecare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că cererea de revizuire a fost formulată în temeiul art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, ca urmare a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Roșca v. Republica Moldova, cererea nr. [60943/15](#).

31. Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului a fost pronunțată la 11 decembrie 2025, iar cererea de revizuire a fost depusă la 9 aprilie 2026. Prin urmare, cererea a fost depusă în termenul prevăzut de art. 450 lit. f) din Codul de procedură civilă.

CU PRIVIRE LA COMPETENȚA CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE

32. Potrivit art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

33. La stabilirea instanței competente urmează a fi avut în vedere nu doar denumirea actului judecătoresc, ci și conținutul acestuia și efectul produs în cauza concretă.

34. În prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție a pronunțat, la 3 iunie 2015, ultimul act judecătoresc în procedura internă. În urma acestei încheieri, decizia Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2015 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 17 decembrie 2013 au rămas în vigoare.

35. Încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 iunie 2015 nu a fost pronunțată din cauza tardivității recursului, a lipsei dreptului de a declara recurs sau a unui alt impediment fără legătură cu modul de examinare a cauzei.

36. Pentru a decide asupra admisibilității recursului, Curtea Supremă de Justiție a examinat criticile Alionei Roșca privind soluțiile instanțelor inferioare și a reținut că acestea au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele și nu au încălcat normele de drept material sau procesual.

37. În acest context, Completul consideră necesar să distingă între examinarea fondului cauzei și pronunțarea asupra fondului acesteia. Simplul fapt că recursul a fost soluționat printr-o încheiere de inadmisibilitate nu exclude, existența unei pronunțări asupra fondului, atunci când, pentru adoptarea acestei soluții, instanța de recurs a verificat criticile referitoare la temeinicia soluției atacate și a confirmat concluziile instanțelor inferioare. Or, prin încheierea din 3 iunie 2015, Curtea Supremă de Justiție a verificat criticile recurente privind aprecierea probelor și aplicarea normelor de drept și a confirmat soluția dată fondului litigiului. Prin urmare, în sensul art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție este instanța competentă să examineze cererea de revizuire.

38. Această concluzie rezultă și din hotărârea Roșca v. Republica Moldova. La § 37, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, la 3 iunie 2015, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul reclamantei pe motive de drept, a confirmat hotărârile anterioare, concluzionând că acestea au oferit o apreciere corectă a faptelor și a dreptului, iar actul respectiv a fost definitiv.

39. Prin urmare, încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 iunie 2015 nu poate fi privită, în circumstanțele prezentei cauze, ca un act fără legătură cu fondul litigiului.

40. În același sens, art. 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă exclude de la revizuire încheierile care nu se referă la fondul cauzei. Norma nu prevede că orice încheiere prin care un recurs a fost declarat inadmisibil este exclusă de la revizuire.

41. Caracterul actului urmează a fi stabilit în raport cu conținutul acestuia și efectul produs în cauza concretă.

42. Practica Curții Supreme de Justiție privind art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă confirmă această abordare. Prin încheierea nr. [3rh-9/25](#), Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire formulată în urma hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Budescu v. Republica Moldova, a casat propria decizie și a reținut cauza în procedura sa pentru rejudecarea recursului.

43. Prin încheierea nr. [2rhc-14/25](#), Curtea Supremă de Justiție a admis, de asemenea, cererea de revizuire întemeiată pe art. 449 lit. h), a casat actul său și a reținut cauza pentru rejudecarea recursului.

44. Aceste cauze confirmă că, atunci când încălcarea constatată de Curtea Europeană privește procedura încheiată printr-un act al Curții Supreme de Justiție, iar remedierea acesteia presupune redeschiderea recursului, cauza poate fi reținută în procedura Curții Supreme de Justiție.

45. Prin urmare, Completul constată că Curtea Supremă de Justiție este competentă să examineze cererea de revizuire depusă de Aliona Roșca.

CU PRIVIRE LA TEMEINICIA CERERII DE REVIZUIRE

46. Potrivit art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, revizuirea poate fi admisă dacă sunt îndeplinite două condiții: Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

47. Prima condiție este îndeplinită. Prin hotărârea definitivă pronunțată în cauza Roșca v. Republica Moldova, Curtea Europeană a constatat încălcarea art. 8 din Convenție.

48. Încălcarea constatată privește chiar procedura internă în care au fost pronunțate hotărârile Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 17 decembrie 2013, decizia Curții

de Apel Bălți din 22 ianuarie 2015 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 iunie 2015.

49. Există, astfel, o legătură directă între încălcarea constatată de Curtea Europeană și actele judecătorești naționale care au pus capăt litigiului.

50. Este îndeplinită și a doua condiție prevăzută de art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă.

51. Curtea Europeană nu a constatat o încălcare independentă de modul în care litigiul a fost soluționat de instanțele naționale. Dimpotrivă, încălcarea art. 8 din Convenție a rezultat din modul în care acestea au examinat acțiunea Alionei Roșca privind protecția reputației sale.

52. Instanțele naționale au considerat că declarațiile contestate constituiau critici privind activitatea profesională a reclamantei și că acestea își găseau suport probator în documentele referitoare la activitatea sa de judecător.

53. *Curtea Europeană a ajuns însă la concluzia că documentele invocate nu confirmau acuzațiile concrete formulate împotriva Alionei Roșca.*

În special, Curtea Europeană a constatat că actele privind evaluarea profesională nu conțineau fapte care să confirme acuzațiile referitoare la volumul de muncă, pretinsele decizii nereglementare sau absența de la serviciu.

Referitor la pretinsa absență de la serviciu, Curtea Europeană a observat că actul invocat se referea la faptul că reclamanta nu programase ședințe în anumite zile, și nu la lipsa acesteia de la serviciu.

Curtea Europeană a mai reținut că acuzațiile privind abaterea profesională, lipsa de profesionalism și lipsa de sinceritate nu fuseseră confirmate, în cadrul unor proceduri corespunzătoare, ca având o bază factuală validă.

Totodată, Curtea Europeană a avut în vedere faptul că declarațiile au fost făcute de președintele interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, autoritate cu atribuții directe asupra carierei judecătorilor, împrejurare care a sporit efectul acestora asupra reputației profesionale a reclamantei.

Curtea Europeană a constatat și că limbajul folosit la adresa reclamantei a depășit limitele criticii acceptabile.

În final, Curtea Europeană a concluzionat că motivele oferite de instanțele naționale pentru protejarea libertății de exprimare a lui Nichifor Corochii nu au fost suficiente în raport cu dreptul Alionei Roșca la respectarea reputației sale.

54. Prin urmare, constatările Curții Europene privesc elemente care au stat la baza soluțiilor instanțelor naționale: baza factuală a declarațiilor, contextul acestora, statutul autorului și modul în care au fost puse în balanță drepturile aflate în conflict.

55. În aceste condiții, menținerea actelor judecătorești naționale fără redeschiderea procedurii ar lăsa în vigoare soluții bazate pe motive pe care Curtea Europeană le-a considerat insuficiente pentru protecția dreptului garantat de art. 8 din Convenție.

56. Satisfacția echitabilă acordată de Curtea Europeană nu înlătură această situație. Plata sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral compensează prejudiciul stabilit de Curtea Europeană, însă nu modifică actele judecătorești interne și nu înlătură concluziile cuprinse în acestea cu privire la declarațiile contestate și reputația profesională a Alionei Roșca. Or, obiectul procedurii interne a fost tocmai protecția reputației profesionale a reclamantei în legătură cu aceste declarații.

57. În acest context, redeschiderea procedurii este de natură să remedieze, cel puțin parțial, consecințele încălcării constatate de Curtea Europeană, astfel cum prevede art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă.

58. Această concluzie corespunde practicii Curții Supreme de Justiție. Prin încheierea nr. [3rh-9/25](#), Curtea Supremă de Justiție a reținut că, la examinarea unei cereri de revizuire întemeiate pe o hotărâre a Curții Europene, instanța trebuie să verifice, în raport cu legislația națională și constatările Curții Europene, dacă sunt întrunite condițiile pentru redeschiderea procedurii.

59. Prin încheierea nr. [2rhc-14/25](#), Curtea Supremă de Justiție a reiterat standardul stabilit în încheierea nr. [3rh-1/25](#), §§ 77-80, potrivit căruia urmează a fi verificat dacă efectele procedurii naționale sunt remediate în mod adecvat prin satisfacția echitabilă și dacă constatările Curții Europene justifică redeschiderea procedurii.

60. În prezenta cauză, aceste condiții sunt îndeplinite. Curtea Europeană a constatat încălcarea art. 8 din Convenție în aceeași procedură judiciară, constatările sale privesc motivele care au stat la baza respingerii acțiunii, iar satisfacția echitabilă nu înlătură efectele actelor judecătorești interne asupra reputației profesionale a Alionei Roșca.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

62. În jurisprudența sa (*încheierea nr. [3rh-1/25](#), §77-80*), Curtea Supremă de Justiție a stabilit standardul examinării cererii de revizuire urmare a pronunțării unei a Curții Europene a Drepturilor Omului, indicând că „Atunci când este investită cu examinarea unei cereri de revizuire, Curtea Supremă de Justiție trebuie să se limiteze la verificarea existenței condițiilor expres prevăzute de lege și să verifice, în lumina legislației naționale și a concluziilor statuate prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, îndeplinirea condițiilor pentru aprobarea redeschiderii procesului

63. La acest capitol, Completul de judecată consideră necesar de a sublinia faptul că CtEDO nu cere expres redeschiderea procedurilor naționale, urmare a constatării încălcării de către Curte a unui drept garantat de Convenție. Totuși, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a recomandat adoptarea unei legislații care ar permite redeschiderea procedurilor naționale (a se vedea Recomandarea CM R(2000)2 din 19 ianuarie 2000).

64. Recomandarea nominalizată sugerează că redeschiderea ar trebui să aibă loc atunci când CtEDO constată încălcarea de către statul-membru al Convenției și dacă:

- i. partea lezată continuă să sufere consecințe negative foarte grave din pricina rezultatului deciziei naționale în cauză, care nu sunt în mod adecvat remediate prin satisfacția echitabilă și nu pot fi rectificate decât prin reexaminare sau redeschidere, și;
- ii. hotărârea Curții duce la concluzia că:
 - a) decizia națională contestată este în esență contrară Convenției, sau;
 - b) violarea constatată este cauzată de erori sau deficiențe procedurale de o asemenea gravitate încât apare un dubiu serios în privința rezultatului procedurilor naționale contestate.”

65. De altfel, în sensul temeiului de revizuire prevăzut la art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, se configurează concluzia, precum că cerința legală – existența unei constatări a Curții Europene a Drepturilor Omului privind încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale a omului în cauza a cărei act judecătoresc se solicită a fi revizuit, constituie un temei de admitere a cererii de revizuire. Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale a omului nu poate fi negată de instanța competentă să se pronunțe asupra revizuirii. Or, hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru toate statele membre ale Consiliului Europei.

66. Raportând circumstanțele faptice la prevederile legale aplicabile, la jurisprudența Curții Supreme de Justiție enunțată în prezenta cauză, la constatările Curții Europene pentru Drepturile Omului vizată, Completul de judecată remarcă faptul că existența unei hotărâri judecătorești, în care se constată o încălcare a drepturilor fundamentale a persoanei garantate de Constituție și de Convenție, obligă instanța supremă să înlăture acea încălcare și să repare consecințele astfel încât să restabilească, atât cât e posibil, situația ante factum încălcării.

67. Existența unei hotărâri judecătorești în care se constată o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului, garantate de Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, obligă instanța supremă să înlăture acea încălcare și să repare consecințele astfel încât să restabilească, atât cât e posibil, situația ante factum încălcării.

68. Or, redeschiderea procedurii de recurs, în cazul constatării încălcării Articolului 8 din Convenție este obligatorie, în prezenta cauză, pentru înlăturarea consecințelor grave ale încălcărilor constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și restabilirea situației existentă până la admiterea încălcării.

69. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că în prezenta cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă pentru depunerea cererii de revizuire, fiind constatată

o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale ale omului printr-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului.

70. Pe cale de consecință, cererea de revizuire depusă de Aliona Roșca urmează a fi admisă, încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 iunie 2015 – casată, iar cauza – reținută în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea recursului declarat de Aliona Roșca împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2015.

CU PRIVIRE LA CEREREA PRIVIND RIDICAREA EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE

71. Pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate este necesară întrunirea cumulativă a tuturor condițiilor prevăzute la art. 12¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă.

72. Prin [hotărârea nr. 2/2016](#), Curtea Constituțională a explicat că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării, sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor legale. Verificarea constituționalității este competența exclusivă a Curții Constituționale.

73. Completul reține că art. 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost anterior supus controlului Curții Constituționale prin Decizia nr. 39 din 14 martie 2019 și Decizia nr. 122 din 22 octombrie 2020.

74. Prin Decizia nr. 122 din 22 octombrie 2020, Curtea Constituțională a examinat expres textul potrivit căruia încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii și a declarat excepția inadmisibilă.

75. De asemenea, art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă a constituit obiect al controlului Curții Constituționale. Prin Decizia nr. 75 din 27 iunie 2024, Curtea Constituțională a examinat textul „se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre” din art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă și a declarat excepția inadmisibilă.

76. Completul reține că argumentele invocate în prezenta cauză nu ridică o problemă de constituționalitate diferită de cele asupra cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat anterior.

77. Faptul că cererea de revizuire este întemeiată pe hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 decembrie 2025 nu justifică un nou control asupra aceluiași prevederi, în lipsa unei critici de constituționalitate diferite.

78. Prin urmare, nu este întrunită condiția prevăzută de art. 12¹ alin. (2) lit. d) din Codul de procedură civilă privind inexistența unei hotărâri anterioare a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

79. În consecință, cererea Alionei Roșca privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale urmează a fi respinsă.

80. În lipsa sesizării Curții Constituționale, nu există temei pentru suspendarea examinării cererii de revizuire.

CU PRIVIRE LA CEREREA DE STRĂMUTARE

81. Completul de judecată reține că cererea de strămutare la Curtea de Apel Bălți a fost formulată în subsidiar, pentru cazul în care Curtea Supremă de Justiție ar considera că încheierea din 3 iunie 2015 nu poate fi supusă revizuirii și că examinarea cererii nu este de competența sa.

82. Completul a constatat că încheierea din 3 iunie 2015 poate forma obiectul revizuirii în prezenta cauză și că cererea de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție.

83. Prin urmare, condiția pentru care a fost formulată cererea subsidiară de strămutare nu s-a realizat. Cererea de strămutare la Curtea de Apel Bălți urmează a fi respinsă.

84. Admiterea cererii de revizuire atrage casarea încheierii Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-1166/15 din 3 iunie 2015 și redeschiderea procedurii de recurs.

85. Cauza urmează a fi reținută în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea recursului declarat de Aliona Roșca împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2015, ținând cont de constatările Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Roșca v. Republica Moldova.

86. În conformitate cu art. 449 lit. h), art. 452 și art. 453 alin. (1) lit. b) și alin. (6) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite cererea de revizuire depusă de Aliona Roșca.

Casează încheierea nr. 3ra-1166/15 din 3 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție și reține în procedura Curții Supreme de Justiție cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Roșca împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Nichifor Corochii cu privire la dezmințirea informațiilor defăimătoare și repararea prejudiciului moral, pentru examinarea recursului declarat de Aliona Roșca împotriva deciziei din 22 ianuarie 2015 a Curții de Apel Bălți.

Respinge demersul depus de Aliona Roșca privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă, interpretat și aplicat în legătură cu art. 448 alin. (2) din același cod, și sesizarea Curții Constituționale.

Respinge cererea depusă de Aliona Roșca privind strămutarea cauzei la Curtea de Apel Bălți.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat